

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשלמא לרבא, דאמר: הא מני? רבנן היא, הכא הכי קאמר: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, רצה אוכלה, רצה אינו אוכלה										■	◊	מ.		
רצה אינו אוכלה? והכתיב: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם, מלמד, שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין										◊		מ.		
אלא, רצה - הוא אוכלה, רצה - כהן אחר אוכלה?										!		מ.		
ת"ל: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה										■	◊	מ.		
אלא לרב יצחק בר אבדימי, דאמר: אבא שאול היא, הכא מאי תרי גוויי איכא?											◊	מ.		
וכי תימא, רצה - לתאבון אוכלה, רצה - אכילה גסה אוכלה											!	מ.		
אכילה גסה מי שמה אכילה?											◊	מ.		
האוכל אכילה גסה ביוה"כ - פטור מלא תעונה	והאמר ר"ל:										■	מ.		
אלא רצה - מצה אוכלה, רצה - חמץ אוכלה											!	מ.		
והכתיב: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ חלקם											◊	מ.		
ואמר ריש לקיש: ואפילו חלקם לא תאפה חמץ											■	מ.		
אלא, רצה - מצה אוכלה, רצה - חלוט אוכלה.											!	◊	מ.	
האי חלוט היכי דמי?											^	◊	מ.	
אי מצה היא											!	מ.		
הא מצה היא											◊	מ.		
ואי לא מצה היא											!	מ.		
מצות אמר רחמנא											◊	מ.		
לא, לעולם אימא לך: מצה היא, ולהכי - תנא ביה קרא - לעכב.											!	◊	מ.	
אלא חלוט מצה היא דקאמרינן, למאי הלכתא?											◊	מ.		
לומר, שאדם יוצא בה ידי חובתו בפסח, אע"פ דחלטיה מעיקרא, כיון דהדר אפייה בתנור - לחם עוני קרינא ביה, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.											!	◊	מ.	
החולץ ליבמתו - הרי הוא כאחד מן האחין לנחלה, ואם יש שם אב - נכסים של אב.												■	מ.	
הכונס את יבמתו - וזה בנכסים של אחיו	[ת"ק]											■	מ.	
בין כך ובין כך, אם יש שם אב - נכסים של אב.	ר' יהודה:											■	מ.	
פשיטא												◊	מ.	
סד"א חליצה במקום יבום קיימא, ונשקול כולהו נכסי, קמ"ל.												!	מ.	
אי הכי, הרי הוא כאחד מן האחיים? אינו אלא כאחד מן האחיים מיבעי ליה												◊	מ.	
אלא, סד"א הואיל ואפסדה מיבום לקנסייה, קמ"ל.												!	◊	מ.
אם יש שם אב.												■	מ.	
אב קודם לכל יוצאי ירכו.	דאמר מר:											■	◊	מ.
הכונס את יבמתו וכו'.												■	מ.	
מ"ט?												^	מ.	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
(דברים כ"ה) יקום על שם אחיו אמר רחמנא, והרי קם.												!	◊	מ.	
ר' יהודה אומר וכו'.													■	<	מ.
הלכה כר' יהודה.	עולא:												■	◊	מ.
הלכה כר' יהודה.	וכן א"ר יצחק נפחא:												■		מ.
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: (דברים כ"ה) והיה הבכור אשר תלד, כבכור, מה בכור אין לו בחיי האב, אף האי גמי אין לו בחיי האב.	עולא, ואיתימא ר' יצחק נפחא:												■	◊	מ.
אי מה בכור נוטל פי שנים לאחר מיתת האב, אף האי נוטל פי שנים לאחר מיתת האב?													◊	◊	מ.
מידי, יקום על שם אביו כתיב? יקום על שם אחיו כתיב, ולא על שם אביו.													!	◊	מ.
אימא: היכא דליכא אב דלשקול נחלה - תתקיים מצות יבום, היכא דאיכא אב [דלא] שקיל נחלה - לא תתקיים מצות יבום													◊	◊	מ.
מידי יבום בנחלה תלה רחמנא? יבומי מיבמי, ואי איכא נחלה - שקולי, ואי לא - לא שקיל.													!	◊	מ.
ייתיב ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי, ויתיב וקאמר: הלכה כר' יהודה	[ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי]												■		מ.
פוק קרי קרייך לברא, אין הלכה כר' יהודה.	א"ל: [ר' ינאי]												■	◊	מ.
תני תנא קמיה דרב נחמן: אין הלכה כר' יהודה	[תנא]												■		מ.
אלא כמאן? כרבנן, פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים	א"ל: [רב נחמן]												◊		מ.
אסמייה?	א"ל: [תנא]												^		מ.
א"ל: לא, את הלכה אתנייך, ומוקשה הוא דאקשי לך, ואפכת, ולמאי דאפכת - שפיר אפכת.	א"ל: [רב נחמן]												!		מ.
החולץ ליבמתו - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו													■		מ.
הוא אסור באמה ובאם אביה, ובבתה ובבת בתה ובבת בנה, ובאחותה בזמן שהיא קיימת, והאחין מותרין והיא אסורה באביו ובאבי אביו, ובבנו ובבן בנו, באחיו ובבן אחיו.													■	◊	מ.
מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו, ואסור בצרת קרובת חלוצתו.													■		מ.
גזרו שניות בחלוצה או לא? בערוה דאורייתא גזרו בהו רבנן שניות, בחלוצה לא גזרו רבנן שניות, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:												^	◊	מ.
הוא אסור באמה ובאם אמה	ת"ש:												■	◊	מ.
ואילו אם אמה לא קתני.													◊		מ.
דלמא היינו טעמא דלא תני, משום דקבעי למיתני סיפא והאחין מותרין, ואי תנא אם אם אמה, ה"א האחין מותרין דוקא באם אם אמה, אבל באם אמה ובאמה לא.													!	◊	מ.
וליתני אם אם אמה, וליתני האחין מותרין בכלן													◊		מ.
קשיא.													■		מ.
היא אסורה באביו ובאבי אביו	ת"ש:												■	◊	מ.
קתני מיהא אבי אביו, מאי לאו משום חולץ, דהויא לה כלת בנו.													◊		מ.
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בנו.													!	◊	מ.
רבנן בנו	ת"ש:												■	◊	מ.
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה (משום) אשת אבי אביו.													◊		מ.
לא, משום מיתנא, והויא לה אשת אחי אביו.													!	◊	מ.
הא אמירמ מכשר באשת אחי אבי אביו	[אמירמ]												◊	◊	מ.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמימר מוקי לה כבר ברא דסבא.												◊	מ:		
אי הכי, היינו אחיו ובן אחיו?										‡			מ:		
תנא אחיו מן האב, וקתני אחיו מן האם.										!			מ:		
ארבע מדברי תורה, וארבע מדברי סופרים אב ובנו, אחיו ובן אחיו - מדברי תורה, אבי אביו ואבי אמו, בן בנו ובן בתו - מד"ס	ת"ש, דתני ר' חייא:											‡	◊	מ:	
קתני מיהא אבי אביו, מאי לאו משום חולץ, והויא לה כלת בנו.												‡	מ:		
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בנו.												!	◊	מ:	
אבי אמו	ת"ש:											‡	◊	מ:	
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה כלת בתו.												‡	מ:		
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בתו.												!	◊	מ:	
ובן בנו	ת"ש:											‡	◊	מ:	
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה אשת אבי אביו.												‡	מ:		
לא, משום מיתנא, דהויא לה אשת אחי אבי אביו.												!	◊	מ:	
והא אמימר מכשיר באשת אחי אבי אבין												‡	◊	מ:	
אמימר מוקים לה משום חולץ, וקסבר: גזרו שניות בחלוצה.												!	◊	מ:	
ובבן בתו	ת"ש:											‡	◊	מ:	
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה אשת אבי אמו.												‡	מ:		
לא, משום מיתנא, דהויא לה אשת אחי אבי אמו.												!	◊	מ:	
והא גבי שניות דערוה לא גזרין												‡	◊	מ:	
אלא לאו משום חולץ, ושמע מינה: גזרו שניות בחלוצה, שמע מינה.												!	◊	מ:	
מותר אדם וכו'.													■	<	מ:
הבא על צרת חלוצה - הולד ממזר מאי טעמא? באיסורה קיימא.	רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:												■	◊	מ:
מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו	רב יוסף, אף אנן נמי תנינא												■	◊	מ:
אי אמרת בשלמא צרה אברא, משום הכי מותר באחותה, אלא אי אמרת צרה כחלוצה דמיא, אמאי מותר?													■		מ:
לימא תיהוי תיובתא דרבי יוחנן													‡	◊	מ:
בין הוא בין אחיו, אין חייבין לא על החלוצה כרת ולא על צרתה כרת	דאמר: [ר' יוחנן]												‡	◊	מ:
ותסברא אחות חלוצה דאורייתא?	אמר לך רבי יוחנן:												!		מ:
אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים.	והאמר ר"ל: כאן שנה רבי:												!	◊	מ:
מאי שנא האי, ומאי שנא האי?													‡	מ:	
הך דאולא בהדה לבי דינא - גזרו בהו רבנן, האי דלא אולא בהדה לבי דינא - לא גזרו בהו רבנן.													!	◊	מא: